

**„Darovat někomu něco znamená dát to nejlepší,
co je v nás, stejně jako milovat někoho znamená
umožnit mu žít jeho, nikoli náš život.“**

Slavica Kroča

VĚDĚLI JSTE, ŽE... PÍSMO

SYMBOLISMUS FÉNIXE

TAJEMSTVÍ ZROZENÍ A SMRTI

n@-BULLETIN

Filozofie pro život – č. 96 – 25. září 2017

Pokud je filozofie praktická, je formativní a pomáhá nám poznat a zlepšit sebe sama. Být filozofem je způsob života, který je spojen s nejušlechtilějšími cíli lidstva.

Praktické uskutečňování lidských hodnot vytváří model aktivní kultury, která využívá kvality každého člověka, rozšiřuje mentální obzor a otevírá se všem projevům ducha.

Dobrovolnictví je přirozeným projevem ducha jednoty se životem a lidstvem a projevuje se v praxi hodnotami, jako je obětavost, závazek a hledání společného dobra.

BRNO

www.akropolis.cz/brno

HRADEC KRÁLOVÉ

www.akropolis.cz/hradec

LIBEREC

www.akropolis.cz/liberec

OLOMOUČ

www.akropolis.cz/olomouc

OSTRAVA

www.akropolis.cz/ostava

PARDUBICE

www.akropolis.cz/pardubice

PLZEŇ

www.akropolis.cz/plzen

PRAHA

www.akropolis.cz/praha

ÚSTÍ NAD LABEM

www.akropolis.cz/usti

ZLÍN

www.akropolis.cz/zlin

www.akropolis.cz

Milí čtenáři,

ačkoliv jsme se s již uplynulým létem rozloučili a pomalu se sblížíme s přicházejícím podzimem, jsem si jista, že naši duši potěší překrásné barvy, s nimiž příroda kouzlí před našima očima. Máme příležitost sledovat pozvolnou transformaci, abychom se i my připravili na nové období roku. Každá vnější proměna je výsledkem mnoha vnitřních procesů a odrazem zákonů Přírody, jež se dotýkají i samotného člověka. Čím pozorněji tyto zákony prozkoumáme, tím více porozumíme sami sobě, budeme šťastnější a více si jisti sami sebou. Abychom to však mohli uskutečnit, neobejdeme se bez „průvodce milujícího moudrost“, tedy bez filozofie a učitelů, pro které se moudrost stala přirozeným způsobem života.

Vědomi si této potřeby založili PhDr. Slavica Kroča a Slavko Kroča 29. září 1985 v tehdejší Československu Novou Akropolis, aby nám přenesli poznané filozofické pravdy, o něž se při svém zkoumání opírali mudrci všech dob, a zároveň získané zkušenosti z jejich každodenní aplikace.

Naše *Filozofická škola na klasický způsob* nabízí celoživotní vzdělávání opírající se nejen o teoretické studium filozofie, ale především o správné použití těchto poznatků v každodenním životě. Během těchto třiceti dvou let jsme uspořádali tisíce programů zaměřených na filozofii, kulturu a dobrovolnictví, do kterých se zapojilo nesčetné množství lidí, kteří vyhledávají aktivní přístup k životu, aby se mohli stát skutečnými tvůrci svého života.

Věřím, že i vy, milí čtenáři, nezůstanete pouze u čtení, ale že začátek nového školního roku bude pro vás výzvou a příležitostí kupříkladu k účasti na *Kurzu srovnávací filozofie a psychologie Východu a Západu*, který pravidelně otevíráme v deseti městech České republiky. Těšíme se na setkání s Vámi.

Eva Bímová

PODOBENSTVÍ

Jeden člověk cestoval do ciziny a chtěl si něco koupit na tržišti. Byl z velké země a byl přesvědčen, že jejímu jazyku rozumí celý svět. Oslovil proto prodavače ve své rodné řeči a dožadoval se zboží. Prodavač mu ale nerozuměl a neustále mu odpovídal jazykem své země.

Nakonec se obchod neuskutečnil a oba se rozzlobeně rozešli.

Cestovatel si myslel: *Hlupák. Chce prodat své zboží, a nerozumí ani základům světového jazyka.* Prodavač si mezitím mumlal pod vousy: *Hlupák. Přijede k nám, a nenaučí se ani pár našich základních slov.*

S ÚSMĚVEM JDE VŠECHNO LÉPE...

POCITY PO DOVOLENÉ

Letní malátnost,
podzimní melancholie,
zimní deprese,
jarní únava.
Zbytek roku jsem OK.

Člověk nemůže být na dvou místech zároveň:
na dovolené i na dietě.
Já byl na dovolené.

Nejhorší část pátku je okamžik,
kdy pochopím, že je středa.

SYMBOLISMUS FÉNIXE

Legendy o ptáku Fénixovi se objevují po celém světě. Pro většinu starověkých kultur byl symbolem znovuzrození, nesmrtelnosti, čistoty a koloběhu života a smrti. Fénix je ohnivý pták, který pravidelně umírá ve svých vlastních plamenech, aby povstal jako zcela nový, mladý a čistý.

Nejstarší zmínky o Fénixovi nacházíme ve starém Egyptě. Zde byl nazýván Benu a byl zobrazován jako fialová, modrá, šedá nebo bílá volavka. Egypťané ho považovali za prapůvodní božstvo (Atum-Re) a dokonce i za stvořitele světa. Představoval schopnost stvoření ze sebe samého, a proto byl označován jako „*ten, jenž povstal sám ze sebe*“. Je to tatáž schopnost, která se projevuje v cyklickém zrození Slunce při jeho každodenním východu na obzor. Stejně tak se bůh vynořil z praoceánu Nun jako pták Benu a s křikem, jímž prolomil ticho a tmu dosavadního nebytí, usedl na prvotní zemi v podobě pahorku benben, případně na rákosí, které na něm vyrostlo. Takto je Benu zmiňován v Textech pyramid a je zřejmé, že stejnou roli hrál při královských pohřebních obřadech vykonávaných s cílem dosažení obnoveného (posmrtného) života po boku slunečního boha, napodobujíc jeho vlastní každodenní „znovuzrození“ na východním horizontu. Vrací se v pravidelných intervalech do chrámu boha Re, který stojí v posvátném slunečním městě Heliopolis.

Benu v tomto smyslu reprezentuje především představu regenerace a obnovy, a proto je jako *pán jubileí* spojen s cykličností jevů obecně. Je zmiňován nejen ve vztahu s mocí slunečního boha, ale také např. v kontextu obnovy a oslavy královské moci při svátku sed a dalších podobných slavnostech. Později byl

dáván do souvislosti i s každoročně se opakujícími záplavami na Nilu.

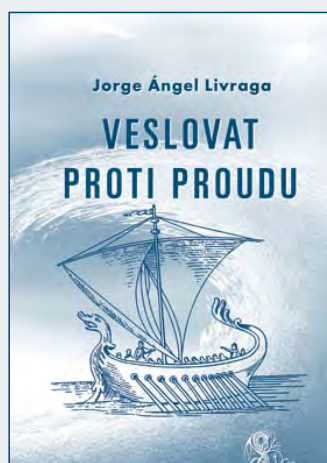
V Číně se setkáváme s ptákem nazývaným Feng-čuang. V ruské tradici se objevuje Žar-Ptica, ohnivý pták. Pro alchymisty byl Fénix symbolem destrukce a následného stvoření nových forem hmoty, evoluce přírody a člověka, symbolem nalezení moudrosti, kamene mudrců. Klasické vypodobnění Fénixe lze nalézt i v antickém Řecku. Řecký historik Herodotos o něm napsal: „Viděl jsem ho v Egyptě namalovaného, neboť sem přilétá jen zřídka.“ Římský básník Ovidius o několik století později uvádí: „Když tento pták prožije pět set let svého života, usedne na své hnízdo a ve vonných látkách v něm zemře. Potom se z otcova těla narodí nový Fénix, který bude žít pět set let....Nový život většinou pramení ze splnutí dvou jedinců, ale existuje jistý druh, který dokáže zrodit sám sebe. Asyřané ho nazývají Fénix. Není živ z ovoce nebo rostlin, ale z kadidla a vonných látek. Poté, co prožije pět set let, postaví si hnízdo ve větvích dubu nebo v koruně palmy. Nasbírá skořici, nardový olej a myrhu, ze kterých si vytvoří lůžko, na kterém se uloží a kde vydechne naposledy. Ze zemřelého Fénixe se zrodí nový, který bude žít po stejně dlouhou dobu, jako jeho předchůdci. Když dostatečně zesílí a vyroste, odnese hnízdo (svou rodnou kolébku i hrob svého původce) a odnese jej do města Heliopolis, ležícího v Egyptě, a zde jej uloží do chrámu Slunce“.

Kateřina Zámečníková

...CO BYLO, JE A BUDE KRÁSNÉ

www.vecnakrasa.cz

NOVINKA Z NAŠÍ EDICE... VESLOVAT PROTI PROUDU

Jorge Ángel Livraga: „Přejete si mít svíčku nebo si přejete mít Světlo? Pokud si přejete mít pouze svíčku, celý život zůstanete ve tmě, pokud si přejete mít Světlo, budete muset tuto svíčku spotřebovat, vzít zápalku, škrtnout s ní, použít ji a umožnit, aby se rozsvítilo Světlo, ono Světlo, které je vždy vertikální jako zářivý meč.“

Kniha hlubokomyslných filozofických úvah osloví čtenáře, kteří se chtějí zamyslet nad současným světem a zároveň se ponořit do svého nitra. Všichni občas toužíme vyniknout, vystoupit z davu, postavit se zažitým zvykům, nesmyslným módám a masovosti, ale nevíme, jak to udělat, nebo se tohoto kroku obáváme. Profesor Livraga vnímá každého člověka jako jedinečnou bytost, která díky poznání sebe sama a odhalení svých latentních schopností může najít hluboký smysl svého života a realizovat své nejskrytější sny.

UŽ JSTE ČETLI? FILOZOFIE PRO DUŠI

Slavica Kroča
Slavko Kroča

Soubor filozofických esejí jistě povzbudí k dalšímu zkoumání každého, kdo hledá odpovědi na věčné otázky nejen ve vnějším světě, ale především v sobě samém. Zajímavá zamyšlení se dotýkají velkých idejí, smyslu naší existence i našeho vztahu k přírodě, stejně jako každodenních událostí, se kterými se současný člověk setkává v důsledku módních trendů a moderních technologií. Je pro dnešního člověka filozofie užitečná? Jaký význam má dobrovolnická práce pro náš svět? Jak vyhodnocujeme informace, které nás zahlcují z médií? Má hrdinství a rytířství místo v našich životech? Kniha se snaží nastítnit odpovědi na tyto a mnohé další otázky a cílem je obnovení tradičního pojetí filozofie, která nikdy nebyla jen teoretickou vědou.

VĚDĚLI JSTE, ŽE...

... nejstarší dosud nalezené písmo na světě pochází z Číny. Je zapsáno na želvích krunýřích nalezených v několika hrobech a pochází pravděpodobně z období 6600–6200 př. n. l. Objeveno bylo v roce 2003; do té doby bylo za nejstarší považováno písmo sumerské.

... nejstarší evropské dochované písmo se našlo v Rumunsku. Náleží kultuře nazývané Vinča, je přibližně o tisíc let mladší než nálezy z Číny a dosud zůstává nerozluštěno, ačkoli bylo objeveno již na počátku 20. století.

... latinka, která je v současnosti nejrozšířenějším písmem na světě a používá se i pro zápis češtiny, prošla značným vývojem. Zrodila se v antickém Římě, a během středověku vzniklo v různých částech Evropy několik jejích forem. Dnešní podobu začala získávat v renesanci, kdy bylo třeba písmo přizpůsobit častějšímu a rychlejšímu psaní, takže se oproti dřívějším formám stalo méně zdobným. Nová forma latinky nazývaná *humanistická* se prosazovala postupně: v Čechách se začala užívat až v první polovině 19. století. Nejpozději humanistické písmo přijalo Německo, kde se tak stalo až roku 1941, kdy bylo zakázáno do té doby používané písmo novogotické.

... z rukopisu každého člověka se dají odvodit některé jeho povahové rysy. Touto skutečností se zabývá obor psychologie nazývaný grafologie, který vznikl ve Francii v 19. století. Myšlenka, že v písmu se odráží osobnost pisatele, je ale mnohem starší – vyslovil ji už antický filozof Aristoteles.

... zvláštní formou písma je Braillovo písmo, určené pro nevidomé a slabozraké. Jeho vynálezce Louis Braille v dětství sám oslepl, a již v patnácti letech přišel s nápadem na své písmo. Inspirací mu byl armádní systém vyvinutý k tomu, aby vojáci mohli přijímat písemné rozkazy i ve tmě. V pouhých dvaceti letech vydal Braille svou první knihu pro nevidomé; nadále se věnoval zdokonalování svého písma a postupně jej přizpůsobil i pro matematické a hudební záznamy.

TAJEMSTVÍ ZROZENÍ A SMRTI

Mnohé z nás děsí záhada, kterou je smrt, a každý se určitě alespoň jednou sám sebe zeptal, zda je definitivním koncem, či nikoli. Někdy v nás může vyvolat strach, který nás nutí utíkat před ní v neustálém hledání krátkodobých radostí.

„Nepřestává v nás hořet touha nezemřít, nezanechat po sobě nedokončené věci či mít nové životní příležitosti. Nepřestává v nás hořet touha neztratit jednu provzdušnou bytost, které milujeme; je obtížné přistoupit na myšlenku, že na tento svět přicházíme jen jednou, že máme jen velmi málo let, abychom se naučili všechno, co potřebujeme k dosažení zralosti, a že po této krátké – šťastné či nešťastné – zkušenosti se nám nenabízí jiné východisko než poněkud nudný ráj... nebo hrozné peklo...“ (Delia Steinberg Guzmán, Zrcadlo kultury č. 37)

Proč jsme se narodili, když máme zemřít? Jaký je smysl toho všeho?

Jsou to velmi důležité otázky, na něž odnepaměti lidé hledali a nacházeli odpovědi. Většina našich předků věřila, že život není omezen jen na existenci v těle, že smrtí život nekončí. I když každá kultura měla svá pojetí a přesvědčení, ať už náboženská, filozofická či materialistická, je užitečné podívat se kolem sebe, na přírodu, jejíž jsme součástí, a pozorovat její zákony, které se logicky musí dotýkat i nás. Uvidíme, že v přírodě nic nezaniká, nýbrž vše se mnoha způsoby přeměňuje a transformuje. Uvidíme, že v přírodě se nic neodehrává lineárně, nýbrž cyklicky...

„Zákon cyklů se projevuje ve všem, co nás obklopuje. Není nic přirozenějšího, než nepřetržité střídání ročních období s jejich

známými změnami, a nikoho nenapadne definovat zimu jako konečnou smrt, nýbrž jen jako odpočinek před probuzením jara. Strom bez listů není mrtvým stromem. Prochází určitým cyklem a rází si cestu do dalšího, kdy se znovu zrodí jeho listy, květy a plody.“ (Delia Steinberg Guzmán, Zrcadlo kultury č. 19)

Běžně chápeme cyklus člověka jako období počínaje narozením, přes dětství, mládí, dospělost po stáří a smrt. Ale to je pouze jeden úsek celého cyklu, který se podobá kružnici, jež nemá začátek ani konec. Ovšem, abychom ho dokázali pochopit, musíme se dotknout dvou velkých záhad: narození a smrti. Což znamená pokusit se najít odpověď na to, odkud přicházíme a kam směřujeme.

Většina národů věřila a věří, že Člověk není pouze hmotnou bytostí, ale že jsou v něm obsaženy i nehmotné úrovně, které mu umožňují například pocítit lásku, spravedlnost, čest..., tedy věci, které nelze hmotným způsobem popsat ani definovat. Stejně tak mluví o úrovni člověka, kterou bychom mohli nazvat nesmrtelnou duší. Duší, která neumírá, když umírá tělo.

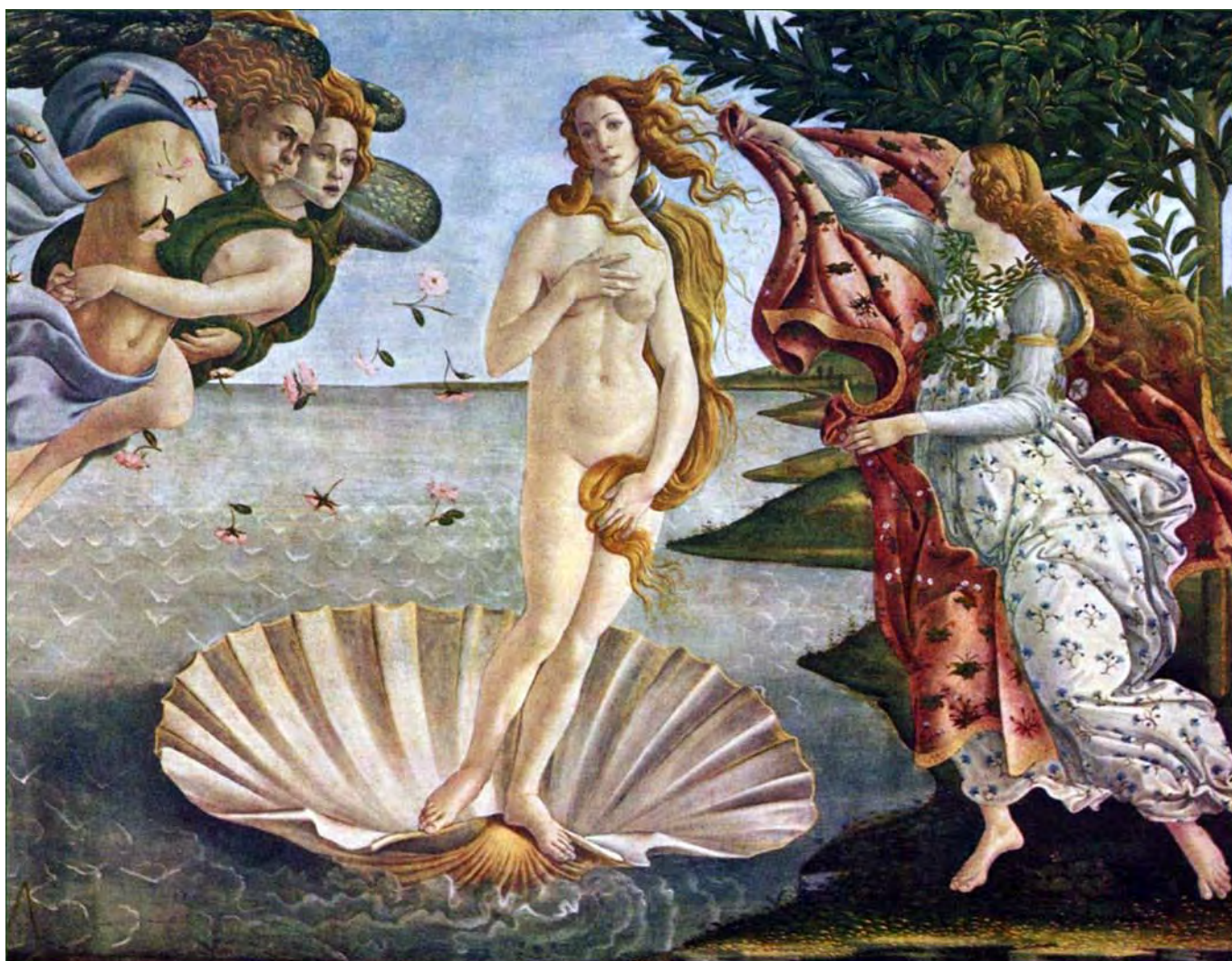
Stejně jako se moře prostřednictvím deště z mraků vrací zase zpět, je možné, že i člověk se navrácí po smrti opět do života. Starověký filozof Platon tento cyklus popsal velmi jednoduše, když říkal, že stejně jako mrtví pocházejí ze živých, musí živí pocházet z mrtvých. Tato pojetí my dnes známe jako teorie o reinkarnaci. Pokud tedy všichni procházíme cyklem života a smrti a čas od času se znovu navracíme do života, pak je každá naše existence příležitostí něčemu se naučit, abychom příště neopakovali stejné chyby,

abychom směřovali k postupnému zdokonalování, které můžeme nazvat evolucí.

Tento přístup nám současně umožní přijmout spravedlnost osudu, nad níž se někdy pozastavujeme. Pochopíme o trochu lépe, proč se nám stávají některé věci, ať dobré či špatné, proč jsme se narodili na tomto místě a v této době, s určitými dispozicemi, talenty i omezeními.

Smrt tak může ztratit svůj neblahý význam, protože ve skutečnosti je jen logickým a nutným odpočinkem, stejně jako jím je i spánek v noci po pracovním dni plném aktivity. A každé zrození je novou příležitostí, při níž si naše Duše obléká nový šat, protože ten starý a obnošený v okamžiku smrti musela odložit.

Leoš Flaitingr

KURZ SROVNÁVACÍ FILOZOFIE A PSYCHOLOGIE VÝCHODU A ZÁPADU

Tento kurz nabízí přehled nejvýznamnějších základních poznatků o člověku, univerzu, životě a společnosti, které nám zanechaly civilizace Východu i Západu.

PROČ JE KURZ UŽITEČNÝ?

- Abychom lépe poznali sebe sama: etické otázky jednotlivce;
- Abychom do svého života vložili hloubku a nadčasovost;
- Abychom pochopili okolnosti, v nichž žijeme: hledání spravedlnosti ve společnosti, soužití mezi lidmi;
- Abychom byli hlavními tvůrci lepší budoucnosti: význam dějin pro pochopení současnosti a toho jak dnes žít a aktivně vytvářet budoucnost.

Součástí kurzu jsou cvičení rozvíjející důležité schopnosti člověka inspirovaná probíranými tématy.

TÉMATATA KURZU

ČLOVĚK SÁM SE SEBOU – ZÁHADA ŽIVOTA

ČLOVĚK A JEHO PŘIROZENOST

TISÍCIETÁ INDIE

MOUDROST TIBETU

BUDDHISMUS

ČÍNA

EGYPT

ARISTOTELES

NEOPLATONIKOVÉ

ČLOVĚK A SPOLEČNOST – ČLOVĚK A SOUŽITÍ

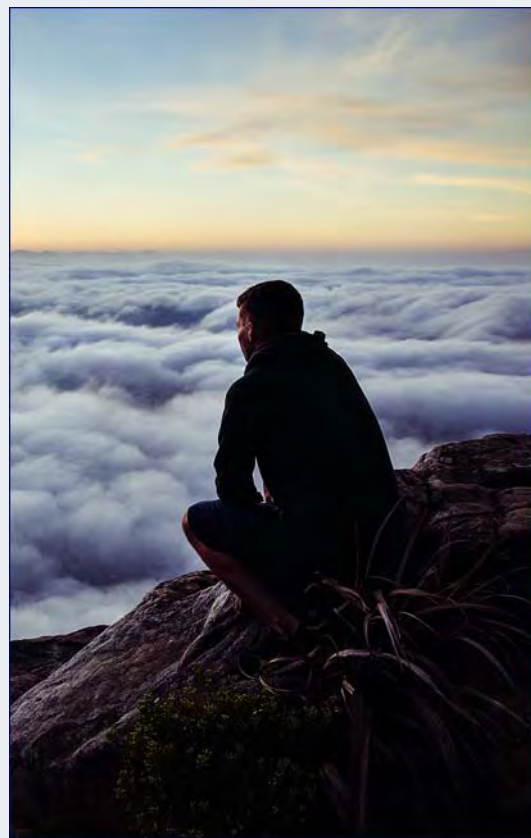
PLATONSKÁ TRADICE

ŘÍM A OBČANÉ SVĚTA

FORMY USPOŘÁDÁNÍ SPOLEČNOSTI

ČLOVĚK V PRŮBĚHU DĚJIN – MÝTUS A DĚJINY

STARODÁVNÉ VĚDY

www.akropolis.cz

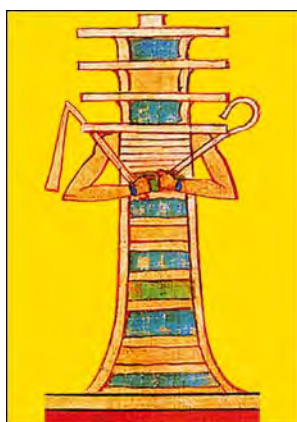
AKTIVNÍ FILOZOFIE

Kurz filozofie a psychologie Východu a Západu

Kurz nabízí přehled nejvýznamnějších základních poznatků o člověku, univerzu, životě a společnosti, které nám zanechaly civilizace Východu i Západu.

Utváří opravdový pramen inspirace pro člověka, který si klade velké otázky a čelí osobním a společenským výzvám života.

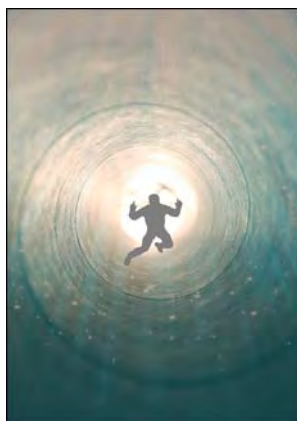
Je rozdělen do tří základních modulů: první se věnuje poznání o člověku samotném (Kdo jsem?), druhý jeho vztahu k ostatním lidem a schopnosti vzájemného soužití a poslední modul zkoumá stopy jednotlivce i lidstva napříč dějinami (Odkud přicházíme a kam směřujeme?).

SLOUPY VNITŘNÍ STABILITY

Přednáška

Žijeme ve složitém světě, který na nás klade mnohé nároky a požadavky. Mnohdy jsou takové, že naše duše i tělo s nimi nemá zkušenost a neumí se s nimi správně vypořádat, a tyto reakce mohou situaci zhoršit, nebo se odrazit na našem zdraví. Přichází stres, civilizační a jiné choroby a psychické problémy. Ve světě, v jakém žijeme, potřebujeme posílit své umění mít kontrolu nad emocemi a myšlenkami, abychom je zbavili možnosti nás sužovat a přetvořili je v oporu našeho života. Jak toho dosáhnout? Co můžeme ve své duši rozvinout, abychom postavili sloupy stability, o které se můžeme opřít kdykoliv to budeme potřebovat?

TAJEMSTVÍ ZROZENÍ A SMRTI

Přednáška

Smrt je záhadou, která mnohé z nás děsí. Není však stejně velkou záhadou i život? Odnepaměti lidé hledali a nacházeli odpovědi na tyto zásadní otázky. Většina našich předků věřila, že život není omezen na existenci v těle. Mnozí z těch, pro které život nekončí smrtí, v minulosti i nyní, jej chápali jako cestu, na níž poznáváme sebe sama, své hlubiny, svou podstatu, abychom se prostřednictvím putování fyzickými životy znovu sblížili s počátkem všech věcí. Reinkarnace jako chápání života je tedy součástí dějin lidstva a podíváme se na ni očima historie i pohledem současným za pomoci moderní psychologie.

DOBROVOLNÍKEM NA 100%

Kurz dobrovolnictví

Opravdové a důsledné dobrovolnictví musí být svými principy upřímně spojeno s vůlí a touhou přispět ke zlepšení světa kolem nás a k ochraně těch, kteří trpí, ale též s technickými znalostmi, díky nimž je schopno uskutečnit své cíle.

Aby jich bylo možné dosáhnout co nejlépe, účastní se dobrovolníci Nové Akropolis konkrétních teoretických a praktických kurzů, které jim poskytují technické znalosti a zároveň prohlubují smysl pro jednání ve službě ostatním.

Kurz zahrnuje 15 bloků přednášek a praktických cvičení po 2 výukových hodinách týdně + 4 praktická cvičení v přírodě.

